

JO McNALLY

LUMES NÄPATUD SUUDLUSED

Originaali tiitel:
Jo McNally
Stealing Kisses in the Snow
2019

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Enterprises ULC-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Enterprises ULC-ga.

Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises ULC-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Krista Liidaru
Toimetanud Stella Sägi
Korrektuuri lugenud Inna Viires

Copyright © 2019 by Jo McNally
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN,
2022.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises ULC või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

E09416522
ISBN 978-9949-82-963-7

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Perekond tähendab armastust.

*See raamat on pühendatud mu kolmele kasulapsele ja nende abikaasadele,
kes võtsid mu umbes kakskümmend aastat tagasi
avasüli oma perre ja õnnistasid seitsme võrratu lapselapsega.*

TÄNUSÕNAD

Mul oli lihtne oma esimesele jõuluromaanile häälestuda, sest olen abielus mehega, kes armastab jõule sama palju kui mina. Igal detsembrikuul täitub me maja tema jõuluvanade koguga ning ta lepib mu üsna kinnisideeliku lähenemisega, kuidas jõulupuud ehtida. Ta teab nüüd, et parem on lasta mul seda üksi teha, sest ma tean, kus on iga ehte „õige koht“ ja et kõik, mida ta teeb, on hiljem ümber tehtud. Minu poolt. Ma armastan teda, sest ta püüab mind aidata, aga ma armastan teda veelgi rohkem, sest ta mõistab, millal on õige aeg minema kõndida. Tõeline kaaslane. Tema tugi (ja toidud!) teevad võimalikuks selle, et ma kirjutan, ja ma olen talle ta armastuse (ja mu jalgade masseerimise) eest väga tänulik.

Eriline tänu kuulub mu naljakatele veinisõpradele, kes inspireerisid mind välja mõtlema Rendezvous Fallsi raamatuklubi. Tänan oma maailmas ringi reisivat ema ja ta õde, kes annavad uue tähenduse sõnale „eakas“, esitades kõigile väljakutse nendega sammu pidada – teie aitasite mul välja mõelda kaheksakümneaastase tugeva Irise. Tänusõnad mu vennale ja ta naisele, kes käivad samuti reisis ja lasevad meil vahel endaga koos seigelda. Nagu alati, tänan ma oma agenti Veronica Parki Fuse Literaryst. Ja ma tänan teid, mu armsad lugejad – te tõstate mu tuju iga päev oma toetuse, arvustuste ja lõbusate vestlustega sotsiaalmeedias!

ESIMENE PEATÜKK

PIPER MONTGOMERY PUMPAS parajasti Taggart Inni kaheteistkümneenda numbritoa vannitoas tualettpotti, kui ta nelja-aastane tütar teatas, et tahab *halloween*'il Deadpooliks riietuda.

Oli kolmapäeva hommik ja kell polnud veel kümmegi, kuid juba oli sellest saamas üks *nendest* päevadest. Piper oli üsna kindel, et ta teadis vastust oma järgmisele küsimusele, kuid esitas selle ikkagi.

„Lily, kust sa üldse Deadpooli kohta kuulsid?“

Lily lükkas oma blondid lokid näo eest, naeratades laialt. „Ethan rääkis mulle! Tä ütles, et Deadpool on superkangelane ja ta kannab punast ja punane on mu lemmikvärv, nii et see on ideaalne!“

Piper kükitas vannitoa marmorpõrandal. Härra ja proua Carlisle lõpetavad varsti hommikusöögi ning soovivad, et nende vannituba oleks töökorras. Kuid ka Lily vanaemal olid ootused. Piper võis vaid ette kujutada õudust Susan Montgomery näol, kui ta lapselaps riietuks ropu suuga superkangelaseks. Veel üks asi sellesse nimekirja, milles Piper oli pärast Tomi surma ebaõnnestunud.

„Aga mimm! juba ostis sulle selle ilusa liblikakostüümi, mäletad?“

Lily nägu tõmbus vissi. „Ethan ütles, et liblikad on nõmedad. Tä ütles...“

„Jah, Ethan ütleb paljusid asju.“ Piper haaras pumbavarrest tugevamalt kinni, nii et kummikindad tõmbusid kortsu. Ta ei kahelnud, et Deadpooli idee oli ta kolmeteistaastase poja kättemaks, sest ta oli Ethanile öelnud, et ta on nüüd liiga vana selle jaoks, et minna uste taha kommi nuiama. Või selle eest, et ta oli kuni eelmise nädalani kahes kohas töötanud. Või siis selle eest, et ta kolis nad majja, mida poiss enda sõnul vihkas. Või hoopis selle eest, et Piper *elas*, aga Ethani isa oli surnud.

Piper igatses seda väikest armsat poissi, kes klammerdus ta jalgade külge ja kuulutas valjult, et armastab teda, ajades võõrad inimesed naerma. Raske oli kõrvutada seda last morni teismelisega, kelleks Ethan oli kasvanud, kuid ta oli viimaste aastate jooksul palju läbi elanud. Nad kõik olid. Piper ohkas ummistunud tualettpotti vaadates. „Ma arvan, et Ethan tegi nalja, kullake. Ta teab, et sa oled liiga väike selleks, et Deadpool olla. See on kohatu.“

„Oh! Ma tean, mida kohatu tähendab!“ Lily armastas uusi sõnu. „See tähendab, mida inimesed arvavad, eks? Inimesed ei arva ära, et ma Deadpooliks riietun ja see ei meeldiks neile?“

Piper teadis ühte inimest, kellele see kohe kindlasti ei meeldiks. „Just nii, kullake! Nii et räägime sellest hiljem ja mõtleme välja mingi muu kostüümi, mis kõigile meeldiks.“ Välja arvatud Ethanile muidugi, kuid talle meeldimine näis viimasel ajal võimatu olevat.

Piper suunas oma pahameele pumpamisse ja tundis kergendust, kui tualettpott vulinal tühjaks voolas. Lily plaksutas käsi ja hakkas tantsima. Võidutants töötavatele tualettpottidele. *Unistuste elu*. Piper kuivatas vannitoa ära, seejärel ajas oma tütre koridori.

Torutööd ei kuulunud ta võõrastemaja töökohustuste hulka. Tema tegeles hommikusöögi valmistamise ja koristamisega, töötades Iris Taggarti alluvuses. Kuid Iris murdis nädal aega tagasi puusaluu, nii et Piperist, ta ainsast töötajast, sai ajutiselt üleenus. Kuna Iris oli kaheksakümneaastane, siis võis see „ajutiselt“ üsna kaua kesta. Ent kuni Piper siin asjade eest vastutas, ei kavatsenudki ta torumehele maksta sada dollarit töö eest, mille võis ise ära teha.

Ta oli just kummikindad käest võtnud ning need koos pumbaga koristustarvete kappi pannud, kui härra Carlisle trepist üles tuli. Täpselt õigel ajal – Piper kahtles, kas külalised, kellele ta oli nelikümmend minutit tagasi soolakaramellipannkooke serveerinud, oleksid tahtnud näha oma kokka, pump käes. Ta naeratas mehele säravalt, haarates Lilyst kinni, nii et ta ei keerutaks ega laulaks enam tualettpottidest.

„Teie tuba on valmis, härra Carlisle. Vabandust ebameeldivuste pärast! Kui soovite, siis võin teile kaasa pakkida mõned küpsised, mis teie naisele meeldisid, nii et teil oleks täna veinitehaseid külastades midagi põske pista.“

„Küll see käis kähku! Aga eks teil ole ilmselt nii vanas majas torumees kohe võtta.“ Ta vaatas lillalise tapeediga koridori ja kirtsutas nina. Piper mõistis seda. Ta oli juba mitu kuud Irisele remondiga peale käinud, kuid vanadaamile ei meeldinud muutused. Härra Carlisle raputas pead, kui võtme lukuauku torkas. „Ärge solvuge, kuid Rendezvous Fallsi tulek oli mu *naise*, mitte minu nägemus mõnusast ajaveetmisest. Aga ma olen kuulnud, et siin on üks viskivabrik, ja loodan, et see heastab selle, et Phillyst siia sõitsime.“

„Eagle Rock? Oh, see meeldib teile kindlasti! Ben Wilson on seal suurepäraselt tööd teinud ja vaated on sellisel aastaajal lausa erakordsed. Külastage sinna sõites ka ühte mu lemmik veinimõisa – Falls Legend, mis asub Lakeview Roadil!“ Piper sammus peatrepi poole. „Nii saab teil *mõlemal* täna tore olema!“

Lily noogutas pühalikult, käitudes täiskasvanulikult. „Jah, sellisel aastaajal on vaated Beni juures erakordsed.“

Härra Carlisle naeris, kummardades tüdruku juurde. „Nii et sa oled viskivabrikus käinud, mis?“

Lily sinised silmad löid särava. Talle meeldis, kui temaga räägiti nagu täiskasvanuga. Sellel tüdrukul oli kiire suureks saamiseks.

„Oojaa! Mimmi ja vanaisa võtavad mu sinna kaasa. Härra Benil on eesel, kelle nimi on Rocky, ja ma annan talle porgandeid. Härra

Ben oli mu issi kõige parem sõber, aga mu issi on surnud, nii et härra Ben on nüüd *minu* kõige parem sõber.“

Piper tundis nende sõnade peale kurbust. Neli aastat hiljem oli tal endiselt raske leppida, et Tomi polnud enam. Kuid ta pidi härra Carlisle'ile au andma. Mees varjas oma ehmatusi, naeratus vaevu hajumas, kui Lily ta selle infoga üle kallas. Piper lisas oma tege- mist vajavate asjade nimekirja *Beniga* rääkimise. Ben Wilson oli tore mees. Piperi ämm ja äi jumaldasid teda ning ta kahtlustas, et Susan oli juba otsustanud, et Ben on „see õige mees“, kes peaks Tomilt abi- kaasa ja isa rolli üle võtma. Ent nagu paljude asjade puhul, polnud see Susani ega Beni otsustada.

„Tule nüüd, Pähklike! Emmel on vaja tööd teha.“ Ta tiris Lilyt trepi poole. „Kena päeva, härra Carlisle!“

Kui ta alumisele korrusele jõudis, hakkas ta söögituba koristama. Eelmisel ööl oli kasutuses olnud vaid kolm tuba, kuid nädalavahe- tuseks oli maja täis broneeritud. Lisaks sügiseste lehtede ajale peeti Rendezvous Fallsis ka lõikuspidu. See toimus kesklinnas, kõigest mõne kvartali kaugusel Taggart Innist. Tavaliselt ehtis Iris veranda ära, nii et külalised saaksid seal teed ja vürtsikaid küpsiseid nautida. Nüüd aga oli kolmapäev ja Piperil polnud aimugi, kuidas võõraste- maja õigeks ajaks ära ehtida või söögid valmis jõuda.

Ta kavatses oma tööplaani üle vaadata ja see teoks teha. Võib-olla jõuab ta õhtul kodus küpsiseid valmistada ja need siis sügavkülmu- tada? Võib-olla sai ta õhtul ka võõrastemaja ära ehtida, kui Ethan oli nõus Lilyt valvama. Aga kui ta kavatses õhtul *ehtida*, siis ei saanud ta ju *küpsetada*. Ta selg vajus löödult kühmu. Ta oli nii paganama väsi- nud, aga puhkust polnud niipea oodata. Laste, kodu, kahe töökoha ja nüüd ka Irise õnnetuse tõttu tundis ta, et lausa ägab kohustuste koorma all.

„Vaata, emme! Ma olen irokeesi printsess!“ Lily haaras suure mahagontrepi käsipuult pruuni ja kuldset värvi siidlehtedest vaniku ja keris selle ümber pea. Piper oli Lilyle enne uinumist lugenud lasteraamatut New Yorgi põhjaosas asuva Finger Lakesi põlis-

ameeriklaste rikkast ajaloost ja nende arvukatest sajanditevanustest legendidest.

„Väga kena, Lily! Aga vaata, et sa seda vanikut kogemata alla ei tõmba, eks?“ Vähemalt oli tal õnnestunud võõrastemaja sees sügis-kaunistused üles panna – enamasti olid nendeks kõrvitsad, pudelkõrvitsad ja siidist lehed. Iris oli parajasti ehtekaste välja lohistanud – ilma et oleks abi palunud –, kui oma puusa katki kukkus. Õnneks oli Piper teisel korrusel tuba koristanud ning kuulnud jubedat mütsatust ja Irise karjatust. Kui see oleks pool tundi hiljem juhtunud, oleks Piper sel ajal kodus olnud. Iris oleks võinud tunde maas lebada, enne kui keegi oleks ta leidnud.

„Emme, ma annan härra Vuntsile süüa, eks? Sest ma vastutan ta eest.“ Lily oli olnud vaimustatud sellest, kui Iris oli ta paranemise ajaks oma kassi hooldajaks määranud.

„Vaata, et sa teda Irise korterist välja ei lase, ja keera uks lukku, kui ära lähed!“ Lily keksis minema, samal ajal kui Piper hüüdis veel ühe korralduse: „Ja ei mingit mängimist külastajate alal!“

Victoria-aegsel häärberil, mis oli ehitatud 19. sajandi lõpus, oli kolm korrust, pööning ja jube, õudusfilmilik kelder. Esimesel korrusel olid külastajate meelelahutuseks mõeldud ruumid, suur söögituba, köök, mõned külastajatele mõeldud toad ja Irise eluruumid. Piper oli jaanuaris naabermaja ära ostnud. Ta oli hakanud Irisel abiks käima, soovides väga mingit tööd leida, kui ta ilusast roosast majast sai rahaneelav auk. Vanadaam oli hakanud talle järjest rohkem ülesandeid andma ja Piper rõõmustas lisatundide üle. Veel parem oli see, et Irisel polnud midagi selle vastu, kui Piper Lily kaasa võttis. Piperil polnud lapsehoidjat, kui Ethan välja jätta. Kuid poiss polnud eriline lapsehoidja isegi mitte pärastlõunal, varahommikust rääkimata. Lily oli laps, kes hüppas igal hommikul rõõmsalt voodist välja, samal ajal kui Ethan ei tahtnud mitte kellegagi tegemist teha.

Iris ütles, et tal pole midagi selle vastu, kui lõputult energiline tüdruk Piperil töö juures kaasas on, kuni ta külastajaid ei häiri. Loomulikult *tegi* Lily seda üsna sageli, kuid suurem osa külastajaid

näisid temast võlutud olevat. Lily oli oma isa moodi, mässides inimesed ümber oma sõrme. Tom oli olnud väga lahke ja sõbralik, nii et kõik lihtsalt... lõogastusid temaga koos olles. Ja naeratasid. Ka Piper naeratas kogu aeg, kui ta abikaasa veel elas.

Ta pani hommikusööginõud nõudepesumasinasse. Köök oli võõrastemajas ainus koht, kus Iris polnud kaasajastamise vastu. Kõik oli roostevabast terasest, kaasa arvatud ülisuured seadmed. Ainult hommikusöögi valmistamise jaoks oli seda liiga palju, kuid Iris oli varem võõrastemajas ka õhtusööki pakkunud. See hakkas tal lõpuks üle jõu käima, kuid ta rääkis vahel siiani, et peaks uuesti restorani avama.

„Emme!“ kiljatas Lily, kui kööki jooksis, ehmatades Piperit, nii et ta oleks äärapealt kandiku käest pillanud. Ta oleks pidanud sellega harjunud olema, kuid ta süda ähvardas rinnust välja hüpata.